

Statuia

Caprar Florin

Din duritatea unui bloc de piatră
Cioplesc cu drag frumosu-ți trup
Și dau cu grijă deoparte laolaltă
Cruzimea, răutatea, iar din minciună rup

O mică bucățică, ea poate să rămână,
Căci searbădă e viața și în al ei tumult,
Când spui că mă iubești, ținându-mă de mână,
Să simt în vocea ta că mă iubești mai mult.

Și aș mai vrea să dau cu grijă la o parte
Capriciul, lăcomia și-un pic din gelozie,
Să știu că frământată de gelozii deșarte,
Tu te gândești la mine acum și pe vecie.

Și-atunci când toate astea sunt îndepărtate
Descopăr bucuria visului împlinit
Și frumusețea ta din piatră va răzbate
Peste-a timpului arcadă ducând spre infinit .

Că-n tine au rămas fiorul, demnitatea,
Și sensibilitatea unei gingașe făpturi ,
Când tu născută ești, de fapt, din unitatea
Unui bloc de piatră aspru... rece...dur...